

РЕШЕНИЕ

№ 195

гр. Бургас, 26.01.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – БУРГАС, LX ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в
публично заседание на седемнадесети януари през две хиляди двадесет и
трета година в следния състав:

Председател: ФИЛИП СТ. РАДИНОВ

при участието на секретаря РАДОСТИНА В. ТАВИТЯН
като разгледа докладваното от ФИЛИП СТ. РАДИНОВ Гражданско дело №
20222120105344 по описа за 2022 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на Глава тринадесета от ГПК.

Образувано е по предявен от К. М. С. срещу ЗД „Евроинс“ АД, иск за осъждане на ответника да заплати на ищцата сумата от 4000 лева, представляваща обезщетение за имуществени вреди на застрахования при ответника по застраховка „Каско“ със застрахователна полица № 00500100428902/20.08.2021 г., лек автомобил марка „Ауди“ модел „А8“ с ДКН ***, собственост на ищцата, причинени вследствие настъпило ПТП – на 02.07.2022 г., около 12,00 часа, в гр. гр. С., при навлизане в паркинга на гр. С., ***, автомобилът се е качил върху тротоара, като е закачил намиращото се там ограничително колче, в резултат на което по лекия автомобил настъпват щети – предна лява броня, сензор парктроник, преден ляв кални, крепежен комплект на подкалник преден ляв, фар ляв, ляв фар за мъгла, облцовка предна броня, крепежен комплект предна броня, решетка въздуховод л. г., лайсна хром броня предна лява, защитна преграда броня предна лява, сензор парктроник п.л.о. и гума 255/35P2097Y, ведно със законна лихва от подаване на исковата молба в съда – 22.08.2022 г., до окончателното изплащане на задължението, на основание чл. 405 ал. 1 от КЗ.

Твърди се, че процесното ПТП е осъществено в срока на застрахователния договор на причинителя на ПТП, материализиран в застрахователна полица № 00500100428902/20.08.2021 г. Сочи се, че ищецът е уведомил дружеството ответник за щетата, но последното е изготвило възлагателно писмо за отремонтиране на лекия автомобил в доверен сервиз на стойност 10 % от застрахователната сума, но не повече от 3000 лева, без предна броня и ляв калник, което ищцата отказала да подпише. Поддържа се, че обезщетението следва да бъде определено и изплатено по средни пазарни цени. Излага се, че ответникът не е заплатил претендираното застрахователно обезщетение.

Направено е искане за уважаване на предявения иск.

Претендира се заплащане на сторените съдебно-деловодни разноски, за което е

представен списък по чл. 80 от ГПК.

В законоустановения срок по чл. 131 ал. 1 от ГПК ответникът е подал отговор на исковата молба, в който е застъпено становище за неоснователност на предявения иск. Твърди се, че на основание чл. 10 ал. 2 и 3 от ОУ към договора ответникът извънсъдебно е заплатил на ищцата обезщетение за процесните щети, заведени при същия под щета № 0500880289 в размер от 1142,10 лева. Независимо от извънсъдебното заплащане на обезщетение се оспорва настъпилото събитие и че уведомяването за него е извършено от местопроизшествието. Поддържа се, че ищецът не е уведомил органите на КАТ. В условията на евентуалност се сочи, че обезщетението следва да бъде намалено на основание чл. 18 ал. 1 т. 1 от ОУ към договора, доколкото водачът на лекия автомобил не е изпълнил задължението си да положи грижата на добрия стопанин за МПС.

Направено е искане за отхвърляне на предявения иск.

Претендира се присъждането на съдебно - деловодни разноски.

В съдебното заседание, чрез процесуалния си представител, ищецът поддържа исковата молба. Допуснато е **изменение на предявения иск**, чрез неговото увеличаване за сумата от 5881,72 лева.

В съдебното заседание за ответника не се явява процесуален представител. Депозирано е становище от 16.01.2023 г.

След съвкупна преценка на доказателствата по делото и съобразявайки становището на страните, съдът приема за установено следното **от фактическа страна**:

От представеното по делото свидетелство за регистрация част I се установява, че лек автомобил марка „Ауди” модел „А8” с ДКН *** е собственост на ищцата К. М. С..

Не се спори, а и от представената по делото застрахователна полица № 00500100428902 се установява, че между страните има сключен договор за застраховка „Каско“, с обект на застраховане собствения на ищеца лек автомобил марка „Ауди” модел „А8” с ДКН ***, срок на застрахователно покритие от 23.08.2021 г. до 22.08.2022 г. и застрахователна сума 11421 лева. Представени са и общи условия от 26.03.2018 г. на ответника, придружени с двустранно подписан primo-предавателен протокол, от който се установява предаването им на ищеца.

Не се спори, че към момента на процесното застрахователно събитие са заплатени четирите броя вноски от застрахователната премия по сключения между страните договор за застраховка.

Представени към застрахователната преписка са уведомително писмо № I, възлагателно писмо, възражение на ищцата и отказ за корекция на размера на определеното застрахователно обезщетение.

Не се спори, а и от представеното по делото платежно нареждане се установява, че ответникът е заплатил за процесните щети в полза на ищцата застрахователно обезщетение в размер от 1142,10 лева.

От представеното по делото заключение на вещото лице по възложената съдебно-автотехническа експертиза се установява, че по процесния автомобил са констатирани следните увреждания – предна лява броня, сензор парктроник, преден ляв кални, крепежен комплект на подкалник преден ляв, фар ляв, ляв фар за мъгла, облцовка предна броня, крепежен комплект предна броня, решетка въздуховод л. г., лайсна хром броня предна лява, защитна преграда броня предна лява, сензор парктроник п.л.о. и гума 255/35P2097Y. Установява се, че процесните щети отговарят да са причинени по описания в исковата молба начин, като в този смисъл са в причинно-следствена връзка с осъщественото ПТП.

Установява се, че стойността на разходите за отстраняване на процесните щети е както следва: с нови части и отремонтирани в сервиз притежаващ сертификат за качество ISO9001:2008 – стойност 5853,19 лева, съответно с нови части, но без ISO9001:2008 – стойност 5354,44 лева; с алтернативни части и отремонтирани в сервиз притежаващ сертификат за качество ISO9001:2008 – стойност 3767,13 лева, съответно с алтернативни части, но без ISO9001:2008 – стойност 3268,38 лева. На въпрос на ищцата в съдебното заседание, вещото лице отговаря, че след ПТП автомобилът е могъл да се движи на собствен ход.

По делото е разпита свидетелят И. С. /съпруг на ищцата/, от чийто показания се установява, че на 02.07.2022 г. на път от гр. С., към гр. Б., свидетелят се е отбил в ***, като при влизане в Мола завил надясно и минла през ограничително колче и е увредил автомобила. Установява се, че при позвъняване от свидетеля на кол център на „Евро Инс“ изрично е попитано дали следва да се повикат на местопроизшествието органи на КАТ, но служители на ответника са отговорили, че след като автомобилът е в движение няма нужда да се ангажира КАТ. Установява се, че застрахователят е заплатил на ищцата обезщетение в размер от 10 % от застрахователната сума.

Въз основа на изложената фактическа обстановка и съобразявайки становището на страните, съдът достигна до следните **правни изводи**:

Предявен е иск с правно основание чл. 405 от КЗ.

Според чл. 405 ал. 1 от КЗ при настъпване на застрахователно събитие, представляващо покрит застрахователен риск при имуществено застраховане, застрахователят е длъжен да заплати застрахователно обезщетение в уговорения срок.

Основателността на предявения иск изисква ищецът да докаже наличието на валидно застрахователно правоотношение, настъпването на застрахователно събитие, представляващо покрит застрахователен риск в срока за застрахователно покритие, вида и размера на причинените от събитието щети, наличието на причинно-следствена връзка между събитието и вредоносния резултат.

По делото не е спорно, че между страните е съществувало валидно застрахователно правоотношение по сключен застрахователен договор „Каско“ за лек автомобил марка „Ауди“ модел „А8“ с ДКН *** и в срока на застрахователно покритие е осъществено процесното ПТП, че същото представляващо покрит застрахователен риск и че на застрахования лек автомобил са причинени щетите описани в съставения от ответника опис на щета. Самото ПТП, неговия механизъм и вида на вредите се установява от заключението на вещото лице и от разпитания по делото свидетел, който съдът цени като достоверни и обективни. В тази връзка неоснователно е направеното от ответника оспорване, че липсва причинна връзка между ПТП и причинените по автомобила вреди, доколкото при застраховка „Каско“ същата има значение единствено в случай, че е направено възражение за съпричиняване, какъвто настоящият не е. Освен това с извършеното плащане на застрахователно обезщетение на ищеца, ответникът е признал настъпването на процесното застрахователно събитие, ведно с всичките елементи включени в него, вкл. причинната връзка. Посоченото обуславя извода, че са налице предпоставки за ангажиране на отговорността на застрахователя.

Спорен между страните е въпросът за размера на причинените от застрахователното събитие щети. Съгласно чл. 386 ал. 2 от КЗ, застрахователното обезщетение трябва да бъде равно на размера на действително претърпените вреди към деня на настъпване на събитието. Обезщетението по имуществена застраховка се определя в рамките на договорената максимална застрахователна сума, съобразно стойностния еквивалент на претърпяната вреда, който не може да надхвърля действителната стойност на увреденото имущество, определена като пазарната му стойност към датата на увреждането. Този принципен отговор следва от разпоредбите на чл. 386 ал. 2 от КЗ във връзка с чл. 387 ал. 1 от

КЗ, уреждащи, че когато между страните по застрахователни договор не е уговорено друго, то обезщетението се дължи по действителната стойност на увреденото имущество, като за такава се смята стойността, срещу която вместо него може да се купи друго от същия вид и със същото качество, т. е. по пазарната му стойност, съгласно чл. 400 ал. 1 от КЗ – в този смисъл Решение № 167/11.05.2016 г. по т. д. № 1869/2014 г. на ВКС, II т.о., актуално и след влизане в сила на Кодекса за застраховането от 01.01.2016 г. При изчисляване размера на обезщетението не следва да се прилага коефициент за овехтяване, тъй като последният е инкорпориран в самата действителна стойност – в този смисъл Решение № 6/02.02.2011 г. на ВКС по т. д. № 293/2010 г., I т. о.

От показанията на разпитания свидетел се установи твърдението на ответника за извършено извънсъдебно заплащане в полза на ищцата на застрахователно обезщетение в размер от 1142,10 лева.

Съобразно неоспореното от страните заключение по извършената съдебно – автотехническа експертиза стойността на разходите за отстраняване на процесните щети е както следва: с нови части и отремонтирани в сервиз притежаващ сертификат за качество ISO9001:2008 – стойност 5853,19 лева, съответно с нови части, но без ISO9001:2008 – стойност 5354,44 лева; с алтернативни части и отремонтирани в сервиз притежаващ сертификат за качество ISO9001:2008 – стойност 3767,13 лева, съответно с алтернативни части, но без ISO9001:2008 – стойност 3268,38 лева.

Настоящият състав приема, че средната пазарна стойност за отстраняване на процесните щети на лекия автомобил към датата на застрахователното събитие следва да бъде определена като осреднена стойност между цените предложени в четирите варианта на заключението - с и без ISO, и с оригинални и алтернативни части. Определена по този механизъм средната пазарна цена на частите и труда, необходими за отстраняване на процесните щетите възлиза на 4560,75 лева.

По изложените съображения и при наличие на всички предвидени в закона предпоставки за ангажиране отговорността на застрахователя, след приспадане на извънсъдебно заплатеното обезщетение в размер от 1142,10 лева, съдът намира, че предявеният иск е основателен за сумата от 3418,65 лева, до който размер следва да бъде уважен, а за разликата над този размер до заявения от 5881,72 лева искът е неоснователен и следва да бъде отхвърлен.

Основателността на главната претенция до уважения размер, обуславя извод за основателност на претенцията за законна лихва, поради което последната също следва да бъде присъдена.

Направеното в отговора на исковата молба възражение за наличие на уговорка между страните - по чл. 10 ал. 2 и ал. 3 от ОУ, ограничаваща обема на отговорността на застрахователя до размер от 10 % от застрахователната сума в случаите, в който застрахователното събитие е установено само по декларация е неоснователно по следните съображения: В чл. 10 ал. 2 т. 2 и т. 3 от приложимите ОУ е прието, че застрахователят покрива до две застрахователни събития, които са настъпили в случаите по чл. 4 ал. 2 т. 2 от ОУ, докато МПС на застрахованото лице е било в паркирано състояние или които са установени само с декларация на застрахованото лице, но не повече от 10% от застрахователната сума на автомобила за всяко от събитията, в хипотезите на ал. 2 т. 2 и т. 3, а в ал. 4 са изброени случаи, при които ал. 2 не се прилага. Тази клауза е установена в интерес на застрахования, доколкото предвижда облекчен ред на доказване – само с декларация, поради което логично е предвиден и лимит – до две събития и до 10 % от застрахователната сума. Липсата на такъв лимит би довело до задължение за застрахователя да репарира всичко, само защото то е декларирано от застрахования. Тази клауза въвежда облекчение при доказването в полза на застрахования, което обаче не означава, че ограничава обема на отговорността на застрахователя при възникнало застрахователно събитие, който си остава в размер до уговорената застрахователна сума. Съобразно чл. 386 ал. 2 от КЗ и цитираната по-горе съдебна практика, застрахователят дължи до размера на

застрахователната сума, обезщетение за причинените на застрахования вреди, изчислено по средни пазарни цени. По изложените съображения, съдът приема, че при ангажиране на други доказателства – извън декларацията, установяващи отговорността на застрахователя и размер на щетите, надвишаващ изплатените 10 % от застрахователната сума – както в настоящия случай, в полза на ищеца следва да бъде присъдено обезщетение /до размера за застрахователната сума/, което в пълен размер репарира реално претърпените и доказани от ищеца вреди, след приспадане на вече заплатеното обезщетение от застрахователя.

Неоснователно е и възражението за намаляване на отговорността на застрахователя, на основание чл. 18 ал. 1 т. 1 от ОУ и чл. 395 от КЗ по следните съображения: В посочените разпоредби е уредено право на застрахователя да заплати обезщетение в по-нисък размер ако застрахования не е положил грижата на добрия стопанин за застрахованото МПС или не е взел мерки за предпазването му от увреждане. В случая обаче твърдяната от ответника загуба на управление на МПС, която не се оспорва от ищцата не осъществява съдържанието на някоя от хипотезите – неполагане на дължимата грижа за МПС или невземане на мерки за предпазването му от увреждане. Обратно, застрахователният договор съдържа клауза „Пълно Каско“, която включва вреди от ПТП независимо дали същото е осъществено по вина на застрахования, съгласно чл. 3 т. 3, вр. чл. 3 т. 2 б. „а“ от ОУ, поради което съдът приема, че изискването на чл. 18 ал. 1 т. 1 от ОУ в случая не е нарушено, респ. не е възникнало право на застрахователя да заплати застрахователно обезщетение в по-нисък размер.

С оглед изхода на спора, своевременно отправеното искане и представените доказателства, ответникът, на основание чл. 78 ал. 1 от ГПК, следва да бъде осъден да заплати на ищеца сторените по делото разноски. По делото са представени доказателства за сторени от ищеца разноски, както следва: сумата от 235,26 лева за държавна такса, сумата от 400 лева за извършената съдебно – автотехническа експертиза и сумата от 600 лева за адвокатско възнаграждение. В тази връзка следва да бъде разгледано своевременно направеното от ответника възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение претендирано от ищеца. Съобразно датата на сключване на договора за правна помощ – 19.08.2022 г., приложима е редакцията на Наредба № 1 от 9 юли 2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения въведена с ДВ, бр. 68 от 31.07.2020 г. Като съобрази, че претендираното от ищеца адвокатско възнаграждение е в размер по-нисък от минималния установен в чл. 7 ал. 2 т. 2 от Наредба № 1 от 9 юли 2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения размер, съдът приема, че направеното от ответника с молба от 16.01.2023 г. възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение претендирано от ищеца е неоснователно. По тези съображения, ответникът следва да бъде осъден да заплати на ищеца сумата от 718 лева, представляваща сторени съдебно – деловодни разноски съобразно уважената част от иска, от които сумата от 136,70 лева за държавна такса, сумата от 232,50 лева за извършената съдебно – автотехническа експертиза и сумата от 348,70 лева за адвокатско възнаграждение.

На ответника се полагат разноски съобразно отхвърлената част от иска, на основание чл. 87 ал. 3 от ГПК. По делото са представени доказателства за заплатена такса за издаване на съдебно удостоверение в размер от 5 лева. В съдебното заседание ответникът е представляван от юрисконсулт, чието възнаграждение съдът определя в размер от 100 лева, на основание чл. 87 ал. 8, вр. чл. 25 ал. 1 от Наредба за заплащането на правната помощ. По тези съображения, ищецът дължи на ответника сумата от 44 лева, представляваща сторените по делото съдебно – деловодни разноски съразмерно на отхвърлената част от иска, от които сумата от 2,10 лева за държавна такса за съдебно удостоверение и сумата от 41,90 лева за юрисконсултско възнаграждение.

Воден от горното, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА ЗД „ЕвроИнс“ АД, ЕИК *** със седалище и адрес на управление гр. С., *** **да заплати** на К. М. С., ЕГН ***** с адрес гр. Б. ***, **сумата от 3418,65 лева** /три хиляди четиристотин и осемнадесет лева и шестдесет и пет стотинки/, представляваща обезщетение за имуществени вреди на застрахования при ответника по застраховка „Каско“ със застрахователна полица № 00500100428902/20.08.2021 г., лек автомобил марка „Ауди“ модел „А8“ с ДКН ***, собственост на ищцата, причинени вследствие настъпило ПТП – на 02.07.2022 г., около 12,00 часа, в гр. гр. С., при навлизане в паркинга на гр. С., ***, автомобилът се е качил върху тротоара, като е закачил намиращото се там ограничително колче, в резултат на което по лекия автомобил настъпват щети – предна лява броня, сензор парктроник, преден ляв кални, крепежен комплект на подкалник преден ляв, фар ляв, ляв фар за мъгла, облицовка предна броня, крепежен комплект предна броня, решетка въздуховод л. г., лайсна хром броня предна лява, защитна преграда броня предна лява, сензор парктроник п.л.о. и гума 255/35P2097Y, ведно със законна лихва от подаване на исковата молба в съда – 22.08.2022 г., до окончателното изплащане на задължението, КАТО ОТХВЪРЛЯ иска за разликата над уважената сума от 3418,65 лева до предявената от 5881,72 лева, **на основание чл. 405 ал. 1 от КЗ.**

ОСЪЖДА ЗД „Евроинс“ АД, ЕИК *** със седалище и адрес на управление гр. С., *** **да заплати** на К. М. С., ЕГН ***** с адрес гр. Б. ***, **сумата от 718 лева** /седемстотин и осемнадесет лева/, представляваща сторени по делото разноски, **на основание чл. 78 ал. 1 от ГПК.**

ОСЪЖДА К. М. С., ЕГН ***** с адрес гр. Б. *** **да заплати** на ЗД „Евроинс“ АД, ЕИК *** със седалище и адрес на управление гр. С., ***, **сумата от 41,90 лева** /четиридесет и един лева и деветдесет стотинки/, представляваща сторени по делото разноски, **на основание чл. 78 ал. 3 от ГПК.**

Решението подлежи на обжалване пред Бургаски окръжен съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Бургас: _____